

Monika Wróbel

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

PLATFORMY EDUKACYJNE SZANSĄ NA POPRAWĘ JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Streszczenie: Celem opracowania jest przedstawienie funkcjonowania wybranej platformy edukacyjnej, która jako nowoczesne narzędzie technologiczne może podnosić jakość kształcenia. W artykule wskazano dyrektora – menedżera jako osobę odpowiedzialną za poprawę jakości kształcenia we współczesnej szkole, wymieniono i opisano nowe e-usługi, których powstanie wymusił rozwój społeczeństwa informacyjnego. Do realizacji powyższego celu wykorzystano metodę badawczą, jaką jest opis studium przypadku Szkolnej Platformy Edukacyjnej wykorzystywanej jako środek dydaktyczny w szkole ponadgimnazjalnej.

Słowa kluczowe: platformy edukacyjne, e-usługi w edukacji, jakość kształcenia, społeczeństwo informacyjne.

1. Wstęp

Poprawa jakości kształcenia jest jednym z priorytetów współczesnej edukacji. Sposobem na poprawę jakości pracy szkoły jest wdrożenie do jej funkcjonowania nowoczesnej technologii. Wskazany w artykule dyrektor (menedżer) placówki oświatowej jest osobą odpowiedzialną za podnoszenie jakości edukacji w szkole. Metodą podniesienia poziomu kształcenia oraz zapewnienia prestiżu edukacji może być pozyskiwanie i wdrażanie w szkołach elektronicznych środków dydaktycznych.

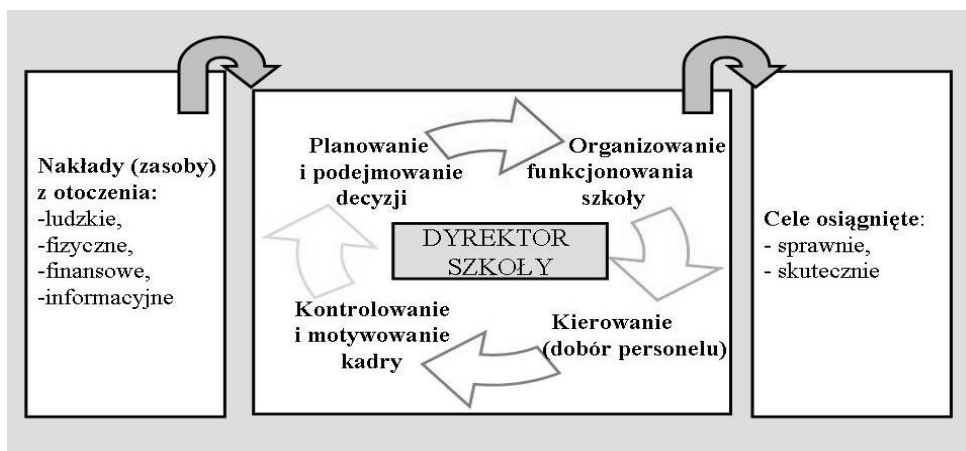
W opracowaniu wskazano na kilka elektronicznych rozwiązań ułatwiających pracę w jednostkach oświatowych, opisano przykładową platformę edukacyjną, zwrócono uwagę na potrzebę jej zintegrowania z systemem elektronicznych dzienników oraz wymieniono programy komputerowe ułatwiające organizację pracy szkół i przedszkoli.

2. Menedżer – dyrektor poprawiający jakość kształcenia w szkole

Menedżerem jest osoba, która odpowiada za realizację procesu zarządzania, planuje i podejmuje decyzje, organizuje, przewodzi ludziom oraz kontroluje zasoby

ludzkie, finansowe i informacyjne [Griffin 2004, s. 7]. Współcześni menedżerowie mają przed sobą duże wyzwania, należy sprostać oczekiwaniom klientów, zadowolając jednocześnie kapitał ludzki organizacji. Praca menedżera jest trudna, nieprzewidywalna, stwarza jednak wielkie szanse i możliwości. Podstawowe działania kierownicze obejmują planowanie i podejmowanie decyzji, organizowanie, przewodzenie ludziom oraz kontrolę nad kapitałem ludzkim. Menedżerowie wykonują te działania z zamiarem sprawnego i skutecznego powiązania wszystkich zasobów: finansowych, rzeczowych i informacyjnych oraz ludzkich, pracując nad osiągnięciem celów organizacji.

Przedstawicielem menedżera w placówce oświatowej jest jej dyrektor. Schemat jego postępowania ilustruje rys. 1.

Rys. 1. Schemat postępowania dyrektora – menedżera w placówkach oświatowych

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Griffin 2004].

Funkcje i zadania menedżera oświaty zmieniają się. Od kilkunastu lat współczesna szkoła, nauczyciele i uczniowie są bowiem członkami społeczeństwa informacyjnego. W erze wiedzy, aby nie zostać wykluczonym ze społeczeństwa, należy elastycznie i w sposób ciągły podnosić swoje kompetencje oraz przekwalifikowywać się. Nową ceną wiedzy stanowi umiejętność docierania do źródeł informacji oraz obsługa wielu urządzeń technicznych (zwłaszcza komputera), które „otwierają bramy” do banków, sklepów, urzędów oraz zintegrowanych struktur administracyjnych i logistycznych. Organizacje oraz cała gospodarka stają wobec wielu nowych problemów, m.in. jak efektywnie zarządzać wiedzą i kapitałem intelektualnym oraz jakie tworzyć struktury organizacyjne, aby szybko i elastycznie reagować na zmiany zachodzące na rynku. Wykorzystane w erze przemysłowej strategii i narzędzia okazują się niewystarczające [Olszak 2007, s. 18].

Głównym zadaniem dyrektora – menedżera oprócz sprawnego funkcjonowania placówki oświatowej jest podnoszenie jakości kształcenia. Pojęcie „jakości” jest terminem znanym i powszechnie stosowanym, mimo to różnie się ją definiuje. Jest obiektem zainteresowania przedstawicieli różnych dziedzin wiedzy: ekonomistów, filozofów, inżynierów, prawników czy pedagogów. Każda z tych grup postrzega „jakość” inaczej – przez pryzmat własnych specjalności i potrzeb (w edukacji inaczej ocenia ją nauczyciel, inaczej uczeń, rodzic czy organ prowadzący).

Tabela 1. Przykładowe oczekiwania klientów w edukacji

Uczniowie	Rodzice
<ul style="list-style-type: none"> – brak prac domowych, – dostęp do komputerów, – udział w zajęciach interaktywnych, – dostęp do e-booków, – atrakcje, wycieczki, – dużo pochwał, mało kar, – ciekawa oferta zajęć pozalekcyjnych, – wdrażanie nowoczesnych technologii, np. platformy edukacyjne 	<ul style="list-style-type: none"> – kompetentni nauczyciele, – dobre wyposażenie, – nauka języków obcych, – zapewnienie bezpieczeństwa uczniom, – wysoki poziom zdawalności egzaminów zewnętrznych (testy kompetencji, matura, egzamin zawodowy), – ciekawa oferta zajęć pozalekcyjnych, – monitoring (wdrażanie nowoczesnych technologii, np. e-dziennik)
Nauczyciele	Samorząd lokalny
<ul style="list-style-type: none"> – możliwość rozwoju zawodowego, – dobra baza szkolna, – inteligentny, przedsiębiorczy dyrektor, – wsparcie ze strony rodziców, – dostęp do różnych źródeł wiedzy (biblioteki cyfrowe) – możliwość wdrażania nowoczesnych technologii w szkołach, np. e-dzienniki, platformy edukacyjne, e-świadectwa itp., – bezpieczeństwo ucznia i nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – dobra oferta edukacyjna, – pozytywna ocena organu nadzorującego, – otwartość na lokalne środowisko, – uzasadnione wydatki, – wdrażanie nowoczesnych technologii (najlepiej bez wsparcia finansowego samorządów), – zapewnienie bezpieczeństwa uczniom i nauczycielom

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Koszmider 2008].

Uczestnicy forum „Jakość w edukacji”, zorganizowanego przez Departament Doskonalenia Nauczycieli Ministra Edukacji Narodowej i Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w 1999 roku, podjęli próbę definiowania pojęcia jakości dla celów edukacji:

- jakość to nigdy niekończący się proces dążenia do doskonałości zadowolającej klientów,
- jakość w edukacji to filozofia i praktyka świadomego doskonalenia kształcenia dla dobra jednostki i społeczeństwa,
- jakość to wynik optymalizowanych działań systemowych spełniających rosnące oczekiwania odbiorców usług edukacyjnych,
- jakość to dążenie do zadowolenia i zachwytu klienta edukacji,

- jakość to proces dążenia do doskonałości uwarunkowany etycznym postępowaniem, zapewniającym satysfakcję klienta i spełniającym negocjowane standardy,
- jakość to proces ciągłego doskonalenia prowadzący do pełnego wykorzystania możliwości tkwiących w człowieku [Koszmider 2008, s. 12–13].

Oczekiwania co do jakości i funkcjonowania szkoły odmiennie przedstawiane są przez różne grupy społeczne (tab. 1).

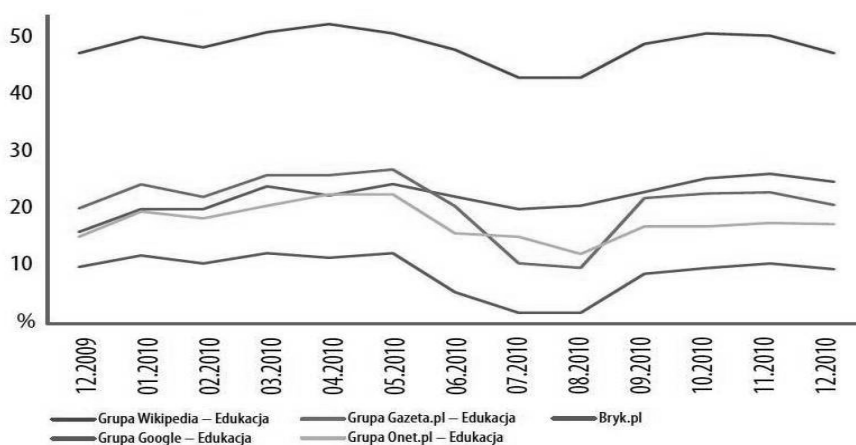
Wspólnym mianownikiem wszystkich grup społecznych jest dążenie do zapewnienia bezpieczeństwa w placówkach oświatowych, podnoszenie jakości edukacji oraz wdrażanie nowoczesnych technologii.

Współczesny przedsiębiorczy dyrektor powinien starać się zapewnić uczniom bogatą ofertę dydaktyczną, wdrażać do systemu kształcenia nowości technologiczne, które bardzo często poprawiają warsztat pracy nauczyciela. Obecność komputerów w szkole uznaje się za normę. „Skoro komputery są wszędzie, skoro używa się ich do wszystkiego, skoro duża część polskich rodzin ma komputer w domu i korzystają z niego wszyscy domownicy – to byłoby wysoce niewłaściwe, gdyby szkoła fakty te ignorowała” [Tadeusiewicz 2011, s. 11]. Oczekiwania uczniów w stosunku do oferty kształcenia są różne. Uzależnione jest to od wielu czynników, m.in.: wieku, miejsca zamieszkania, płci, pochodzenia itp. Jak wynika z tab. 1, uczniowie, oczekując wdrażania nowoczesnych technologii, jednocześnie deklarują swą niechęć do odrabiania prac domowych (gdzie komputer bardzo często staje się zamiennikiem encyklopedii). Dla części młodych ludzi szkoła jest jedną z najbardziej konserwatywnych instytucji. Oświata wolno reaguje na zmiany zachodzące w otaczającej rzeczywistości. Szczególnie ważna jest więc rola dyrektora placówki edukacyjnej. Nie wystarcza bowiem jedynie wdrażać nowoczesne technologie, udostępniać platformy edukacyjne, należy również odpowiednio zarządzać tymi zasobami. Samo posiadanie przez szkołę platformy edukacyjnej nie podniesie jakości edukacji. Do tego potrzebny jest nauczyciel – mentor, który nie tylko przedstawi uczniom zalety płynące z elektronicznej edukacji, ale także konsekwentnie będzie kontrolował zasób wiedzy swoich uczniów.

3. Powstanie nowych e-usług edukacyjnych skutkiem powiększającej się wielkości społeczeństwa informacyjnego

Początek XXI wieku to okres niezwykle intensywnego rozwoju technologii informatycznych, w zastosowaniach biznesowych powiązany z gwałtownym rozwojem Internetu [Surma 2009, s. 14]. Życie współczesnego człowieka ulega szybkiej wirtualizacji. Coraz więcej form aktywności przenoszonych jest do cyberprzestrzeni. Dzięki wszechobecnym mediom i technologiom informacyjnym ludzie w ostatnim okresie mają wyjątkową okazję do samokształcenia, edukacji na odległość i e-pracy [Bednarek, Lubina 2008, s. 12]. Rysunek 2 przedstawia zainteresowanie internau-

tów portalami edukacyjnymi. Największą popularnością cieszy się Wikipedia, jednak nawet zainteresowanie tym portalem znacznie maleje w okresie wakacyjnym. Interpretować to można tak, że najczęstszym odbiorcą Wikipedii i pozostałych portali edukacyjnych jest uczeń (na każdym szczeblu kształcenia) lub student (zainteresowanie we wrześniu wykazuje tendencję wzrostową, w październiku tendencja ta jest jeszcze wyższa). Zainteresowanie portalami edukacyjnymi maleje w czasie ferii zimowych i w okresach świątecznych.

Rys. 2. Zainteresowanie internautów portalami edukacyjnymi

Źródło: [http://www.iabpolska.pl/raporty/\[10.06.2011\]](http://www.iabpolska.pl/raporty/[10.06.2011]).

Wymagania stawiane przez odbiorców elektronicznej edukacji są coraz większe. Aby sprostać oczekiwaniom internautów, uczniów, studentów, umożliwia się im poszerzanie wiedzy za pomocą platform edukacyjnych. Internetowe platformy edukacyjne są zintegrowanymi systemami udostępniania i zarządzania wiedzą na poziomie wyższym. Analiza modelu środowiska wirtualnego oraz zachowań on-line studentów wykazała, że komputeryzacja dydaktyki za pomocą interaktywnych systemów zwiększa efektywność uczenia się i nauczania. Doskonalone są umiejętności wykorzystywane w społeczeństwie informacyjnym, takie jak komunikowanie się w środowisku sieciowym, korzystanie ze źródeł elektronicznych, zespołowa praca, samoocena i samokształcenie [Krakowska 2008, s. 23]. Platformy edukacyjne (początkowo kierowane głównie do studentów) znalazły odbiorców także w innych przedziałach wiekowych. Elektroniczna edukacja zainteresowała ucznia, pracownika, a także reprezentanta Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Powiększające się grono społeczeństwa informacyjnego wymusiło powstanie nowych usług i powiększyło zakres biznesu elektronicznego. Powstają programy komputerowe, systemy informatyczne kierowane bezpośrednio na potrzeby edukacji.

Każde ogniwo (nauczyciel, uczeń, rodzic czy samorząd lokalny) w szerokiej palecie usług odnajdzie coś dla siebie. Popularnymi e-usługami w edukacji są m.in.:

- **System elektronicznych dzienników:** nowoczesne narzędzie profilaktyczne wspomagające realizację programu profilaktyki i programu wychowawczego szkoły oraz umożliwiające systematyczny monitoring pracy wychowawczej szkoły i ewaluację założonych celów. System umożliwia szkole świadome i kompleksowe realizowanie założeń programowych najważniejszych aktów prawnych, związanych z systemem oświaty i statutem szkoły. Wdrożenie systemu gwarantuje szkole wprowadzenie spójnych z domem rodzinnym ucznia zasad wychowania i zapobiegania niewłaściwym zachowaniom¹.
- **Programy dla jednostek oświatowych Optivum:** wyspecjalizowane programy komputerowe usprawniające funkcjonowanie szkół i innych placówek oświatowych. Gwarantują bezpieczne i zgodne z prawem gromadzenie danych oraz przetwarzanie ich w użyteczne informacje, np. generowanie arkuszy ocen, wydruki legitymacji szkolnych, przygotowanie arkuszy organizacyjnych, planów lekcji².
- **System iPrzedszkole:** od 1 września 2011 roku weszły w życie przepisy, według których wysokość opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne, w czasie przekraczającym wymiar co najmniej pięciu godzin, jak i za korzystanie z wyżywienia będą ustalały rady gmin w formie uchwał. Do ustalenia opłat za korzystanie z wyżywienia w przedszkolach publicznych będą stosowane przepisy art. 67a ustawy o systemie oświaty. System iPrzedszkole stanowi kompleksowe rozwiązanie internetowe wspomagające zarządzanie przedszkolem. Jest efektywnym narzędziem służącym do ewidencji danych i prowadzenia rozliczeń finansowych dzieci w przedszkolu. Pełni również funkcję informacyjno-komunikacyjną w kontaktach z rodzicami³.
- **Przygotowanie nowego roku szkolnego z systemem Rekte:** Program Organizacja Rekte.pl jest darmowym programem przeznaczonym do opisu organizacji szkoły. Za jego pośrednictwem możliwe jest wprowadzenie podstawowych parametrów organizacyjnych szkoły, takich jak: plany lekcji, kalendarze lekcji, sale lekcyjne, siatka godzin lekcyjnych, organizacja roku szkolnego itp.⁴

4. Platforma edukacyjne we współczesnej szkole

Technologia informacyjna znacząco wpływa na edukację. Wprowadzenie jej do edukacji burzy dotychczasowy porządek w szkole, w której dotąd występowała uprzywilejowana pozycja nauczyciela w dostarczaniu wiedzy i kompetencji. Praca

¹ <http://www.wydawnictwo.librus.pl/systemy-informatyczne> [7.09.2011].

² http://www.vulcan.edu.pl/dla_szkol/optivum/Strony/default.aspx [7.09.2011].

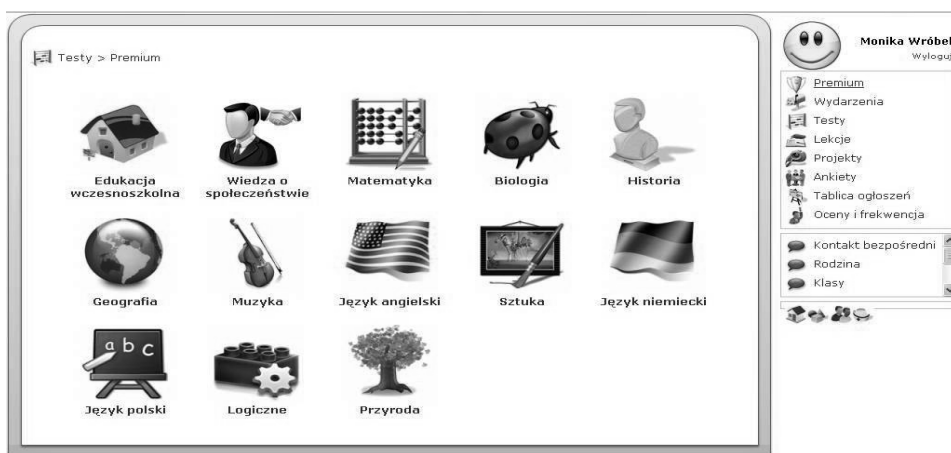
³ <http://www.progman.com.pl/iprzedszkole/start> [7.09.2011].

⁴ <http://www.rekte.pl/organizacja/o-programie> [7.09.2011].

z nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi prowadzi do przełamania przez uczącego się monopolu wiedzy nauczyciela. W rezultacie jego funkcja przeradza się w funkcję animatora. Zadaniem nauczyciela staje się wspieranie aktywności uczącego się, zmierzające do samodzielnego zdobywania i przyswajania wiedzy i umiejętności. Analizując zastosowania technologii informacyjnej w procesie kształcenia, należy dokonać rozróżnienia uczenia się za pomocą komputerów i nauczania o komputerach. To rozróżnienie ma istotne znaczenie, gdy mówi się o zastosowaniach edukacyjnych nowych technologii, np. komputerów. Nauczanie o komputerach zawiera ogromny obszar wiedzy, począwszy od budowy i działania komputera, a skończywszy na społecznych, ekonomicznych i antropologicznych analizach zastosowań i wpływie komputerów na nasze życie, pracę i wypoczynek. Komputer występuje w tym obszarze jako przedmiot nauczania. Z kolei nauczanie – uczenie się za pomocą komputera zakłada, że komputer jest narzędziem, które może zaoferować i organizować proces kształcenia. W tym przypadku rola komputera sprowadza się do wspomagania obecnie obowiązującego programu kształcenia. W efekcie komputer może być użyty do przekazywania tych samych treści programowych, jakie przekazuje się za pomocą tradycyjnych środków dydaktycznych, z tą różnicą, że dodatkowo wykorzystuje się możliwości prezentacyjne. System może także zmuszać do zmiany programu w celu wprowadzenia nowych zagadnień lub rozwiązań.

Komputer wykorzystywany jako narzędzie ma szeroką gamę funkcji użytkowych, które pomagają uczącemu się wykonać zadanie szybciej, wydajniej i efektywniej. W tym przypadku uczący się wie, co należy zrobić, a komputer ułatwia mu realizację zamierzeń. Przykładami takich narzędzi są pakiety biurowe, programy statystyczne, systemy baz danych, programy graficzne, programy muzyczne itp. W edukacji są szeroko rozpowszechnione zastosowania administracyjne, takie jak sporządzanie rozkładu zajęć czy listy płac. Jednak najszerzej funkcje narzędziowe komputera są wykorzystywane w organizacji nauczania, konstrukcji testów i ocenianiu. Wykorzystując komputer jako narzędzie, użytkownicy mogą uczyć się jego zastosowań przez modelowanie sposobu postępowania. Mogą inicjować działania i sprawować szeroką kontrolę na styku użytkownik – komputer [Siemieniecki 2008, s. 20]. Komputer – jako narzędzie – został wykorzystany na jednej z lekcji podstaw ekonomii w ponadgimnazjalnej szkole średniej. Na jednej jednostce lekcyjnej rolę edukatora pełnił już nie tylko nauczyciel, ale i elektroniczna innowacja wspomagająca system kształcenia [Wróbel 2011, s. 222]. Szkolna Platforma Edukacyjna (SPE) to profesjonalne narzędzie służące do zarządzania i wspomagania procesu kształcenia poprzez wykorzystanie nowoczesnych technik informacyjno-komunikacyjnych oraz psychologii i pedagogiki medialnej. Jest to również wzbogacenie technologii informacyjnej, która pozwala na gromadzenie, przetwarzanie, selekcionowanie i prezentowanie danych. SPE umożliwia nauczycielom analizę potrzeb uczniów (ankiety, analiza wyników), tworzenie autorskich lekcji, ćwiczeń,

testów czy sprawdzianów, a także wykorzystywanie sprawdzonej bazy materiałów dydaktycznych i prezentowanie materiałów podczas lekcji z wykorzystaniem komputera (*blended-learning*). Platforma pozwala nauczycielom na wymianę informacji i komunikację z pozostałymi użytkownikami, dzięki czemu mogą konsultować między sobą problematykę lekcji, wzbogacać warsztat pracy o nowe pomysły i idee, a także dzielić się swoim doświadczeniem z młodszymi pedagogami. Przykładowy widok strony z panelu nauczyciela przedstawia rys. 3.

Rys. 3. Przykładowy widok strony Szkolnej Platformy Edukacyjnej (wersja nauczycielska)

Źródło: www.portal.edupage.org [17.06.2011].

Platforma ułatwia też zdalne lub rzeczywiste przeprowadzanie testów, sprawdzianów (*e-learning*), automatyczne ocenianie oraz raportowanie wyników w nauce. Istnieje również możliwość prowadzenia dodatkowych zajęć pozalekcyjnych (kółek przedmiotowych dla zainteresowanych uczniów) bez konieczności zostawiania nauczycieli po lekcjach⁵. Na platformie uczeń nie ma dostępu do wszystkiego, co przygotowuje nauczyciel. Nauczyciel może przygotować wcześniej swoje materiały, zadania, stworzyć własną bazę danych. Odkrywanie ich podczas lekcji to dla nauczyciela jedno kliknięcie w ikonę, dla ucznia natychmiastowe zaspokajanie potrzeby wiedzy [Rostkowska 2011, s. 73].

Szkolna Platforma Edukacyjna jest również zintegrowana z dziennikiem elektronicznym. Po wykonaniu ćwiczenia, testu, dyktanda itp. nauczyciel może eksportować oceny bezpośrednio do e-dziennika, umożliwiając tym samym dostęp do nich rodzicom ucznia. Widok przykładowego okna umożliwiającego eksport ocen do dziennika elektronicznego przedstawia rys. 4.

⁵ http://www.plattformalibrus.pl/index_info [6.04.2010].

	Nazwisko	Klasa	Wyniki	Ostatnio	Moja ocena
	Mateusz	2b Pgim	62%	3.6. 11:47	☆☆☆☆
	Szymon	2b Pgim	test jeszcze nie rozwiązany		
	Izabela	2b Pgim	69%	3.6. 11:48	☆☆☆☆
	Wioletta	2d Pgim	54%	3.6. 11:41	☆☆☆☆
	Marta	2b Pgim	46%	3.6. 11:44	☆☆☆☆
	Przemysław	2c Pgim	85%	3.6. 11:45	☆☆☆☆
	Ewelina	2d Pgim	69%	3.6. 11:42	☆☆☆☆
	Paulina	2b Pgim	77%	3.6. 11:43	☆☆☆☆
	Paulina	2c Pgim	69%	3.6. 11:48	☆☆☆☆
	Paweł	2b Pgim	62%	3.6. 11:42	☆☆☆☆

Rys. 4. Widok okna SPE – eksport danych do dziennik elektronicznego

Źródło: www.portal.edupage.org, [8.09.2011].

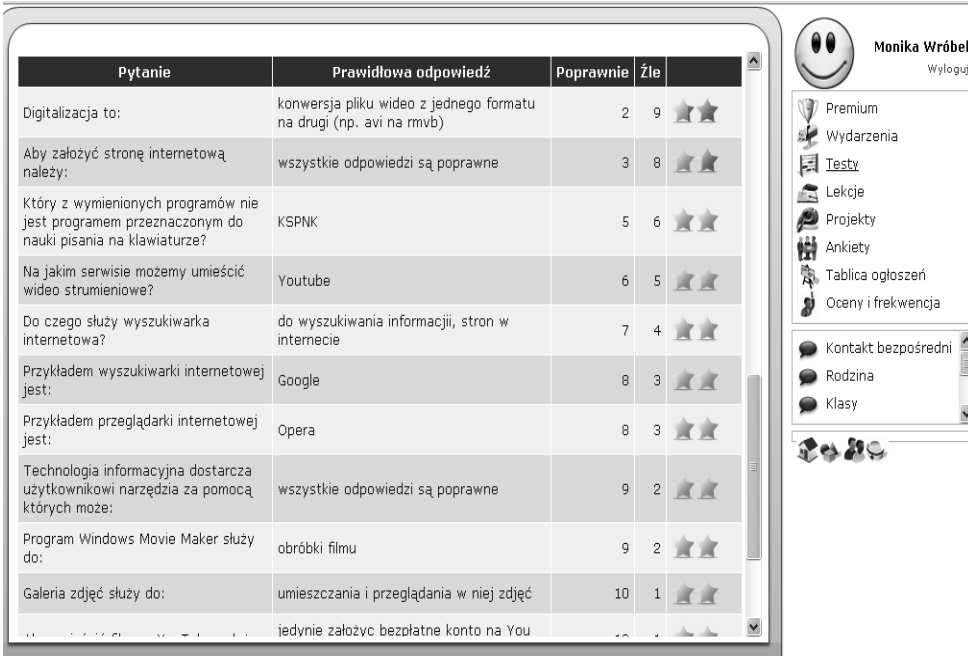
W okienku „moja ocena” nauczyciel wpisuje ocenę (skala ocen w szkołach: podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych od 1 do 6) odpowiednią do sumy uzyskanych przez ucznia punktów. Rysunek 4 przedstawia listę alfabetyczną uczniów z dwóch klas drugich. Istnieje możliwość sortowania uczniów i ocen z podziałem na klasy. Na rysunku widać również sortowanie według nazwiska ucznia, który przypisanego testu jeszcze nie rozwiązał.

Kolejną zaletą płynącą ze stosowania w edukacji platform internetowych jest zbiorcze przedstawienie nauczycielowi raportu z osiągnięć uczniów. Po wykonaniu ćwiczeń, testów prowadzący może przeanalizować liczbę popełnianych przez uczniów błędów. Rysunek 5 przedstawia widok konta nauczyciela po wykonaniu ćwiczeń przez uczniów przypisanych do danego testu. W pierwszej kolumnie pojawiają się pytania, w drugiej prawidłowa odpowiedź, w kolejnych informacja, ilu uczniów odpowiedziało poprawnie, a ilu źle na dane pytanie.

Pozwala to na ewaluację nauczania, uświadomienie konieczności wprowadzenia większej ilości ćwiczeń z danego obszaru, co pozytywnie wpływa na poprawę jakości kształcenia.

Uczeń po zakończeniu ćwiczenia czy testu ma również wgląd do swoich odpowiedzi. Po ich przeanalizowaniu, sprawdzeniu poprawnych i złych, może wykonać ćwiczenie po raz kolejny i sprawdzić planowany wzrost swoich wiadomości.

Funkcja ta możliwa jest jedynie za zgodą nauczyciela prowadzącego zajęcia z wykorzystaniem platform.

Pytanie	Prawidłowa odpowiedź	Poprawnie	Źle	
Digitalizacja to:	konwersja pliku wideo z jednego formatu na drugi (np. avi na mmb)	2	9	☆☆
Aby założyć stronę internetową należy:	wszystkie odpowiedzi są poprawne	3	8	☆☆
Który z wymienionych programów nie jest programem przeznaczonym do nauki pisania na klawiaturze?	KSPNK	5	6	☆☆
Na jakim serwisie możemy umieścić wideo strumieniowe?	Youtube	6	5	☆☆
Do czego służy wyszukiwarka internetowa?	do wyszukiwania informacji, stron w internecie	7	4	☆☆
Przykładem wyszukiwarki internetowej jest:	Google	8	3	☆☆
Przykładem przeglądarki internetowej jest:	Opera	8	3	☆☆
Technologia informacyjna dostarcza użytkownikowi narzędzia za pomocą których może:	wszystkie odpowiedzi są poprawne	9	2	☆☆
Program Windows Movie Maker służy do:	obróbki filmu	9	2	☆☆
Galeria zdjęć służy do:	umieszczania i przeglądania w niej zdjęć	10	1	☆☆
	jedynie założyć bezpłatne konto na You			☆☆

Rys. 5. Widok okna SPE – raport poprawności odpowiedzi

Źródło: www.portal.edupage.org [8.09.2011].

5. Zakończenie

Powstanie nowych technologii umożliwi przemiany w strukturze społecznej każdego kraju, zmienia sposób edukowania społeczeństwa. Platformy edukacyjne mają duże znaczenie w zmniejszaniu się dystansu cywilizacyjnego, dają możliwości adaptacji, podnoszenia kwalifikacji, rozwijania zainteresowań i zdobywania nowych źródeł wiedzy. Są systemem ułatwiającym podnoszenie jakości pracy szkoły, ponieważ oprócz tego, że rozwijają zdolności i umiejętności uczniów, posiadają również ich pozytywną opinię.

Dużą rolę w dostępności i funkcjonowaniu platform edukacyjnych odgrywa dyrekcja szkoły i nauczyciele w niej pracujący. Przedsiębiorczy, kreatywny dyrektor będzie pozyskiwał sprzęt komputerowy, wdrażał nowoczesne rozwiązania po to, by zainteresować nimi uczniów. Samo zainteresowanie nie przyniesie jednak sukcesu i nie podniesie jakości kształcenia. Dyrektor – menedżer musi odpowied-

nio zmotywować kadre pedagogiczną, aby wykorzystywała innowacyjny środek dydaktyczny i wprowadzała go do warsztatu pracy. Jest to zadanie bardzo trudne. Nie wszyscy nauczyciele odczuwają chęć edukowania uczniów z użyciem nowoczesnych technologii. Samo „nauczanie” z wykorzystaniem platform nie dla wszystkich uczących jest proste i oczywiste, dodatkowo wymaga poświęcenia swojego czasu po zakończonych godzinach dydaktycznych.

Gospodarka elektroniczna cały czas się rozwija. Umożliwia wprowadzanie innowacji do sposobu nauczania. Proces ten, który w niektórych dziedzinach nauki może odbywać się tradycyjnie, powinien uwzględniać zmieniającą się rzeczywistość. Postęp technologiczny szczególnie wyraźnie zaznaczył się w edukacji i jest to odpowiednie miejsce do tego, by ten rozwój pielęgnować.

Literatura

- Bednarek J., Lubina E. [2008], *Kształcenie na odległość*, Wydawnictwo Naukowe PWN/MIKOM, Warszawa.
- Griffin R.W. [2004], *Podstawy zarządzania organizacjami*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Koszmider M. [2008], *Szkolne standardy jakości procesu kształcenia*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków.
- Krakowska M. [2008], *Nowe formy komunikacji społecznej w europejskiej przestrzeni edukacyjnej*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
- Morbitzer J. [2011], *W poszukiwaniu nowej przestrzeni edukacyjnej*, [w:] *Technologie informacyjne w warsztacie nauczyciela. Nowe wyzwania edukacyjne*, red. J. Migdałek, A. Stolińska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Kraków.
- Olszak C.M. [2007], *Wyzwania ery wiedzy*, [w:] *Strategie i modele gospodarki elektronicznej*, red. C.M. Olszak, E. Ziemia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Rostkowska M. [2011], *Platforma Modle narzędziem nauczyciela informatyki*, [w:] *Technologie informacyjne w warsztacie nauczyciela. Nowe wyzwania edukacyjne*, red. J. Migdałek, A. Stolińska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Kraków.
- Siemieniecki B. [2008], *Taksonomie zastosowań technologii informacyjnej w edukacji*, [w:] *Pedagogika medialna*, cz. 2, red. B. Siemieniecki, PWN, Warszawa.
- Surma J. [2009], *Business Intelligence*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Tadeusiewicz R. [2011], *Wielorakość wcieleń i ról komputera w szkole*, [w:] *Technologie informacyjne w warsztacie nauczyciela. Nowe wyzwania edukacyjne*, red. J. Migdałek, A. Stolińska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Kraków.
- Wąłła A. [2010], *Raport strategiczny IAB Polska. Internet 2010. Polska. Europa. Świat*, Wydawca VFP Communications, Warszawa.
- Wróbel M. [2011], *2 w 1 – czyli lekcja ekonomii z komputerem w tle*, [w:] *Technologie informacyjne w warsztacie nauczyciela. Nowe wyzwania edukacyjne*, red. J. Migdałek, A. Stolińska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Kraków.

Źródła internetowe

<http://www.iabpolska.pl/raporty/>.

<http://www.wydawnictwo.librus.pl/systemy-informatyczne>.

http://www.vulcan.edu.pl/dla_szkol/optivum/Strony/default.aspx.

<http://www.progman.com.pl/iprzedszkole/start>.

<http://www.rekte.pl/organizacja/o-programie>.

http://www.platforma.librus.pl/index_info.

www.portal.edupage.org.

EDUCATION PLATFORMS AS A CHANCE OF IMPROVING QUALITY OF EDUCATION

Summary: The aim of the paper is to present director–manager as a person responsible for improving the quality of education in modern school. The article names and describes new e-services which coming into existence has been forced by the development of information society. The paper also presents ideas and principles of operation of school education platforms.

Keywords: education platforms, e-learning, quality of education, information society.